

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

De concomitantia sacramenti. tit. 98

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ex prædicatione centurionis, qui primus prædicator diuinitatis Christi fuit, dicens: Verè filius Dei erat iste &c. Et ex prædicatione Petri in die Pentecostes, Ad. 2. plures sunt compuncti, & sanguinem què fuderant biberunt. Sic multi sectarij ex ignorãtia peccãt contra vnitatem Ecclesiæ. At hæresiarchæ & alij qui ex proposito, obstinatione, malitia peccãt, illis nihil proderunt sacramenta: de alijs constat apud Deum, cuius iudicia sunt occulta, &c. Nõ verò sectarijs cura aut labor est de sacramento, sed quatenùs prætextu illo attrahant ad sectam suam homines. Vndè periculosus & dånabilius est, mori extra vnitatem Ecclesiæ in inobedientia superiorum & Ecclesiæ, quàm mori sine sacramentis. Alter enim ex causa infirmitatis & impossibilitatis potest excusari, sed sectarius nullo modo.

DE CONCOMITANTIA

sacramenti.

TITVLVS XCVIII.

P R I M ò, concomitantia (id est, sequela) dicitur, quando vnum necessariò sequitur alterũ, vt vbi est verus ignis, ibi sequitur necessariò caliditas. Si vinũ, ergò sapor: si aqua, ergò madida. Hęc enim non possunt diuidi, sic est in sacramento Eucharistiæ. Christus dicit. Matth. 26. Hoc est corpus meum. Si corpus, & non cadauer, ergò viuum: si viuum corpus, nõ est sine sanguine: Vbi nũc vita & sanguis, ibi necessariò anima. vbi nunc est Christus, habens inseparabilem diuinitatem, ergò ex concomitantia illa sequitur corpus & sanguis, vita & diuinitas. Hęc omnia sunt vnus Christus, inseparabilia in æternum. Nam amplius non moritur. Roman. 6. Omnis igitur spiritus, qui soluit & diuidit hæc in Christo, ex Deo non est, 1. Ioan. 4. Quid accipiunt sectæ in prima specie,

specie, anteq̄am alteram sumunt? vel totum sacramentum simul, ergò altera non est necessaria: si autem solum corpus accipiunt, erit exanguis, & solus panis non transubstantiatus, & cæt. Ergò est ibi concomitantia, &c.

Ioan. 14.

Secundò arguunt sectæ, si diuinitas est in sacramento, ergò & hoc oportet sequi quòd manduco patrem & spiritum sanctum, & sic redit subsannatio Iudeorum, Christiani deuorant suū Deum, & etiam Christus nihil dicit de diuinitate in verbis suis: Hoc est corpus meum, Matth. 26. Resp. Differunt, accipere & comedere, & bibere. Multa accipiuntur sine comestione & potatione, vt scientia, misericordia Dei, baptismus, pœnitētia, & alia sacramenta, & dilectio & auditio verbi dei, accipitur Deus pater, filius & spiritus sanctus. Sic remissio peccatorum fide propter Christum, & totus Christus: Rom. 4. qui dedit filium, & cæt. Ideò non negatur, quòd diuinitas, que manducari & bibi possit, sicut nec remissio peccatorum comeditur, sed non sequitur, quòd diuinitas commanducetur. Non talis res est diuinitas, que manducari & bibi possit, sicut nec remissio peccatorum comeditur, sed fide apprehenditur, & cæt. Ociosa ergò ob id & hæretica est speculatio.

Tertiò inquit Apostolus, Colossen. 1. In ipso com- placuit patri, id est, Christo omnem plenitudinem diuinitatis inhabitare, & per eum omnia reconcilia- ri sibi per sanguinem crucis eius, siue quæ in cælis & cæt. Laborauit Sathanas per Iudeos plurimum, nè permitterent Christum esse Deum: ideò deridebant eum etiam in cruce, Si filius Dei es, Lucæ 23. Lacerat Caiphas vestimentum suum, Matth. 26. Postèa per Arrianos plurimum laborauit, nè Christus esset Deus. Ad hoc hodiè tendit per sectarios, vt nobis Christus adimatur, id est, totus Christus, & solus homo mane. Imponunt Catholicis furtum, quasi vna species

species sacramenti subtracta sit. At ipsi videant, quales sint, qui nobis diuinitatem Christi rapiunt in sacramento. Caro igitur & sanguis Christi in sacramento comeditur & bibitur, non diuinitas &c.

Quartò, quoniam ergò Christum accipimus, sicut iam sedet ad dexteram patris, Marci vltimo, Ergò viuum corpus & sanguinem atque diuinitatē, Hoc qui non credit, Iudæus, Arrianus, anathema est, &c. Nostra hæc fides Catholica simplicissima est, etsi in verbis Christi Matt. 26. non fit mentio de vita & diuinitate, attamen necessariò ex concomitantia sequitur & omnia virtualiter in verbo, Corpus meum, includuntur.

DE PERSECUTIONE CATHOLICORUM propter communionem Eucharistia.

TITVLVS XCIX.

RA DVNT historia, ab initio Catholicos magnas persecutiones tolerasse ab hæreticis & sectarijs, quòd nolent eorum sacramenta accipere: & causa penè omnium tribulationum

potissima, fuit diuersitas communionis: At semper Catholici permanserunt constantes, & vitarunt illorum communionem propter has rationes.

Primò, quia sectaria communio fit extra Catholicam vnitatē in odio & inuidia contra catholicos. Sacramentū non est malū, nec facit hæreticū, sed praua dissensio extra vnitatē & concordia. Augustinus Epistola 48. libr. 4. ca. 8. contra Donatistas, inquit: Et si quis per omnia probus & iustus est, alienus à manifestis vitijs, quæ enumerat Apostolus Gal. 5. attamen propter hoc solū, quòd hæreticus & schismaticus est, regnum Dei non possidebit, Quoniam ergò sectæ